

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Győri Ítéltábla a dr. Konnáth Attila ügyvéd által képviselt **felperesnek** a Ernszt és Tóth Ügyvédi Iroda által képviselt **alperes** ellen jó hírnév megsértése iránti ügyében a Komárom-Esztergom Megyei Bíróság 2010. április 28. napján meghozott 26.P.20.965/2009/8. számú ítélete ellen a felperes részéről 9. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán a 2011. március 1. napján megtartott tárgyalás alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az ítéltábla a megyei bíróság ítéletét részben megváltoztatja.

Megállapítja, hogy az alperes megsértette a felperes jó hírnévhez fűződő jogát azzal, hogy azt a valós tény, miszerint a felperes egy büntető eljárásban a gyanúsítottak a szabadlábra helyezés előnyét helyezte kilátásba amennyiben "A" -ra nézve terhelő vallomást tesz, abban a hamis színben tüntette fel, hogy a felperes ezzel a nyomozás során eljárási szabálysértést követett volna el.

A valóság az, hogy a feltáró jellegű beismerő vallomás lehetőségére a felperes jogszerűen hívta fel a gyanúsított figyelmét, ami esetleg eredményezhette volna a gyanúsított szabadlábra helyezését.

Kötelezi a bíróság az alperest, hogy a "B" című időszakos lapban az ítélet rendelkező részét változtatás nélkül tegye közzé azzal a nyilatkozatával együtt, hogy „mindezért felperestől elnézést kérünk”.

Kötelezi az alperest, hogy a "B" című időszakos lap internetes oldalára a 2009. május 30-i Jogos kérdés című cikknek azon tételét, miszerint „ A polgármester két konkrét ügy részletezésével folytatja a feljelentést. A volt

házasságkötő terem és az okmányiroda felújításának esetével, ahol egyértelmű bűncselekmények ellenére sem végződött megnyugtató eredménnyel a nyomozás, sőt kitér arra is, hogy a házasságkötő terem átépítése körében indult nyomozati eljárásban az eljáró "C" őrnagy a vádlottnak "D"-nek a szabadulás előnyét helyezte kilátásba, ha "A"ra nézve terhelő vallomást tesz, mégsem folytak az ügyben vizsgálatok" 8 napon belül törölje, és ezt semmilyen más formában a jövőben ne tegye közzé.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 500.000,- (Ötszázezer) forint nem vagyoni kárpótlást.

Mellőzi az ítélet tábla az elsőfokú ítéletnek a felperest az alperes javára 15 napon belül fizetendő 50.000,- (Ötvenezer) forint ügyvédi munkadíj + áfa 12.500,- (Tizenkettőezer-ötszáz) forint, összesen 62.500,- (Hatvankettőezer-ötszáz) forint ügyvédi munkadíj, valamint 2.560,- forint tanúdíj, összesen 65.060,- forint (Hatvanötezer-hatvan) perköltség megfizetésében történő marasztalását.

A felperes által a Magyar Állam javára fizetendő feljegyzett kereseti illeték összegét 20.000,- (Húszezer) forintba leszállítja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg az állam javára az illetékügyben eljáró hatóság felhívására 40.000,- (Negyvenezer) forint kereseti illetéket.

Ezt meghaladóan a megyei bíróság ítéletét helybenhagyja.

Köteles a felperes megfizetni az állam javára az illetékügyben eljáró hatóság felhívására 20.000,- (Húszezer) forint, az alperes 40.000,- (Negyvenezer) forint feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket.

Köteles az alperes megfizetni a felperesnek 15 napon belül mindkét fokú eljárás perköltségeként összesen 65.000,- (Hatvanötezer) forint perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s :

A felperes keresetében annak megállapítását kérte, hogy az alperes kiadásában megjelenő "B" című sajtótermék 2009. május 30-i számában megjelent és az interneten is közzétett „Jogos kérdés” című újságcikk „a

feljelentés" című részében írtakkal az alperes megsértette a felperes jó hírnevét. Kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest elégtétel adására úgy, hogy tegye közzé: a cikkben megjelent állítás valótlan, valamint tiltsa el őt a további jogsértéstől azzal, hogy a sérelmes cikket az internetes honlapjáról törölje, és azt a jövőben semmilyen más formába ne tegye közzé. Kérte kötelezni az alperes 1.000.000 Ft nem vagyoni kártérítés, valamint perköltség megfizetésére.

Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte elsődlegesen arra hivatkozva, hogy a cikk alapján a felperes személye nem azonosítható be. Ezt meghaladóan hangsúlyozta, hogy a sérelmezett újságcikk a valósággal egyező tartalommal számolt be a polgármester által tett feljelentés tartalmáról, így az a Legfelsőbb Bíróság Pk. 14. számú állásfoglalásában, valamint a BH.2000.194. számú eseti döntésében írtakra tekintettel nem tekinthető személyiségi jogsértésnek. A nem vagyoni kártérítés körén belül utalt arra, hogy az erre vonatkozó igényét a felperes egyáltalán nem bizonyította.

Az elsőfokú bíróság ítéletében a felperes keresetét elutasította, egyúttal kötelezte fizessen meg az alperesnek összesen 65.060 Ft-ot perköltségként, az állam javára pedig 60.000 Ft feljegyzett illetéket.

Ítéletének indokolásában megállapította, hogy a **"Helység"1-i** Nyomozó Ügyészségen kényszervallatás büntette miatt ismeretlen tettes ellen indult nyomozás 2009. április 7-i határozattal megszüntetésre került. Figyelemmel arra, hogy a cselekmény büntethetősége elévülés miatt megszűnt, és az elévülésen túlmenően sem állapítható meg a kényszervallatás büntettének elkövetése. A megyei bíróság rögzítette, hogy a perbeli újságcikk nem egy folyamatban lévő büntető eljárásról, hanem **"A"** polgármester feljelentéséről tudósított, így az alperes védekezésében hivatkozott eseti döntés és állásfoglalás a jelen per szempontjából irreleváns.

Dr. **"D"-nek** a büntető eljárás során terheltként és a peres eljárás során tanúként tett vallomására, valamint a **"Helység"1-i** Nyomozó Ügyészség Ny.21/2009. számú 2009. április 7-én kelt határozata alapján megállapította, hogy a sérelmezett cikkrészlet a valósággal egyezően tartalmazta, a felperes az abban írtak szerinti ajánlatát megtette. Rámutatott, hogy a Be. 129. § /2/ bekezdés c./ pontjában írtakra figyelemmel a felperes e magatartásával bűncselekményt nem követett el. Kifejtette, hogy átlagos újságot olvasói gondolatmenettel az újságcikk egésze alapján sem lehet arra következtetni, hogy a polgármester **"A"** feljelentéssel élt volna kényszervallatás bűncselekményének alapos gyanúja miatt a felperessel szemben. Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a cikkbeli megfogalmazás mindössze arra utalt, a

polgármester mint feljelentő érzékeltetni kívánta, hogy a dr. **"D"-nek** tett csábító ajánlat ellenére sem sikerült megnyugtató eredményt elérni a nyomozás során, egyúttal kifogásolta a felperes magatartását kérdésként felvetve, hogy ebben az ügyben miért nem került sor vizsgálatokra. Ugyanakkor a cikk még utalást sem tartalmaz arra, hogy ezzel kapcsolatban feljelentésre került sor.

Az elsőfokú ítélet ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben elsődlegesen annak megváltoztatását, a kereseti kérelemnek helyt adást, másodlagosan az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését és a megyei bíróság új eljárásra, és új határozat hozatalára utasítását kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a tényeket tévesen értelmezve hibás jogi következtetésre jutott, amikor a felperes keresetét elutasította. Hangsúlyozta, hogy a sérelmezett mondat „feljelentés” címszó alatt található, így az ítéletben írtakkal ellentétben az állapítható meg, hogy az a felperessel szemben tett feljelentéssel kapcsolatos. Előadta, hogy a per tárgyát nem képező 2009. február 4-i újságcikkben az alperes a felperest nem nevesítve már közzétette a jelen perben is sérelmezett állítást, ez alapján indult nyomozás ismeretlen tettes szemben. Erre tekintettel pedig tévedett az elsőfokú bíróság, amikor arra a jogi következtetésre jutott, hogy az ugyanezen tényállítással kapcsolatban a felperest név szerint is feltüntető újságcikk alapján a feljelentés ténye nem hozható összefüggésbe a felperes személyével.

Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság a felperes irányába nyilvánvalóan elfogult **"D"** tanúvallomását fogadta el a tényállás alapjául. Fenntartotta azt a kereseti kérelemben is már ismertetett álláspontját, miszerint az alperes az 1986. évi II. törvény (Stv.) 11. §-ában ütköző módon járt el az újságcikk közzétételekor. Rámutatott, hogy a perbeli újságcikk azt követően jelent meg, hogy a **"Helység"1-i** Nyomozó Ügyészség a kényszervallatás miatt indult büntető eljárást már megszüntette.

Támadta az elsőfokú bíróság ítéletét azzal is, mert álláspontja szerint az nem értékelte kellő súllyal, hogy a felperesről, mint rendőrrel jelentette ki az alperes, hogy bűncselekményt követett el. Az ilyen jellegű kijelentés fokozottan alkalmas volt a felperest lejáratására.

Előadta, hogy a perbeli újságcikk miatt maga is feljelentéssel élt és a büntető eljárás során vált ismertté a felperes számára az a tény, hogy a sérelmezett újságcikket valójában **"A"** polgármester írta.

A fellebbezés az alábbiak szerint - részben - alapos.

Helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy az újságcikkben „C” őrnagy”-ként nevesített felperes személye az újságcikk alapján egyértelműen azonosítható. Ugyancsak helytállóan állapította meg a megyei bíróság, hogy az újságcikk nem megindult büntető eljárásról, hanem a polgármester feljelentésében írtakról számol be, így az alperes által hivatkozott eseti döntés és kollégiumi állásfoglalás a perben figyelemben nem vehető. A Be. 164. § /1/ bekezdés, valamint 170. § /1/ és /2/ bekezdés alapján a büntető eljárás nem a feljelentéssel, hanem a nyomozás elrendelésével indul.

Alaptalanul hivatkozott fellebbezésében a felperes arra, hogy az elsőfokú bíróság tévedett, amikor az ítéleti tényállás alapjául „D” tanúvallomását fogadta el. A megyei bíróság helyesen értékelte a tanúnak a büntető eljárás során tett terhelti és a per során tanúként tett vallomását, valamint ezzel összefüggésben a **„Helység”1-i** Nyomozó Ügyészség Ny.21/2009. számú végzésében írtakat. Helytállóan állapította meg azt is az elsőfokú bíróság, hogy a perbeli újságcikkben írtak a valóságnak megfelelően tartalmazzák, a felperes részéről a büntető eljárás során a terheltnek tett ajánlatot. Helytállóan utalt arra is a megyei bíróság, hogy a Be. 129. § /2/ bekezdés c./ pontjában foglaltakra figyelemmel az ügyészségi nyomozást megszüntető határozat indokolásában írtak szerint a felperes az ajánlat megtételével nem járt el jogszabályba ütköző módon.

Alaptalanul sérelmezte fellebbezésében a felperes, hogy az elsőfokú bíróság bizonyítási indítványának nem tett eleget. „D” következetes vallomást tett mind a büntető eljárás, mind a polgári peres eljárás során, így ez alapján tényként állapítható meg, hogy az újságcikkben írt ajánlattétel a felperes részéről elhangzott. Szükségtelen tehát a főügyészség megkeresése arra nézve, „A”nak volt-e bármilyen szerepe a „D” ellen folyamatban lévő büntető eljárásban. Ezzel kapcsolatban a felperesnek az az állítása, mely szerint a polgármester személye nem játszott szerepet a „D” elleni büntető eljárásban, így eleve logikátlan az újságcikk ajánlattételre vonatkozó állítása, önmagában azért nem foghat helyt, mert a felperes keresetlevelében maga adta elő, hogy mind a „A” ellen folyamatban lévő büntető eljárásnak, mind a „D” ellen - az önkormányzathoz köthető okmányiroda és házasságkötő terem ügyében - indult nyomozásnak ő volt a vizsgálótisztje.

A Ptk. 78. § /2/ bekezdése szerint a jó hírnév sérelmét jelenti különösen, ha valaki más személyre vonatkozó, azt sértő, valótlan tényt állít, híresztel, vagy való tényt hamis színben tüntet fel.

Tévedett az elsőfokú bíróság, amikor az újságcikkben írtakat értékelve arra a következtetésre jutott, a felperesi keresetlevelében sérelmezett cikkrészlet még

átlagos újságolvasói gondolatmenettel sem értelmezhető akként, hogy a felperes ellen feljelentéssel éltek az általa tett ajánlat miatt. Helytállóan hivatkozott fellebbezésében a felperes arra, hogy az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyta a cikkrészlet alcímét („a feljelentés”). Az elsőfokú ítélet indokolása szerint a cikkbeli megfogalmazás azt akarta érzékeltetni, hogy a felperes kifogásolható magatartása miatt miért nem került sor vizsgálatokra. Így a per tárgyává tett cikkrészlet szövegösszefüggésére, különös tekintettel a cikkrészlet alcímére az állapítható meg, hogy az alperes azt a valós tény, hogy a felperes egy a büntető eljárás során jogszerű ajánlatot tett a terheltnek abban a hamis színben tüntette fel, hogy ezzel a felperes szabálytalanul, jogszabályba ütköző módon járt el. Erre enged következtetni az is, hogy a cikkben írtak szerint a feljelentés megtételére hivatali visszaélés büntette miatt került sor.

Mindezekre tekintettel a felperesi kereseti kérelem alapos abban a részében, hogy az alperes a jogsértést elkövette (Ptk. 84. § /1/ bekezdés a./ pont), így elégtétel adására köteles (Ptk. 84. § /1/ bekezdés c./ pont).

A jogsértés objektív jogkövetkezményeként az ítélőtábla kötelezte az alperest a további jogsértés abbahagyására azzal, hogy a sérelmezett cikkrészletet a jövőben semmilyen más formában ne tegye közzé és a sérelmes helyzetet szüntesse meg azzal, hogy internetes honlapjáról a kereseti kérelem tárgyát képező cikkrészletet 8 napon belül törölje (Ptk. 84. § /1/ bekezdés d./ pont).

A Ptk. 84. § /1/ bekezdésének e./ pontja szerint a sérelmet szenvedett fél a polgárjogi felelősség szabályai szerint követelhet kártérítést. A Ptk. 339. § /1/ bekezdése alapján, aki másnak jogellenesen kárt okoz köteles azt megtéríteni. A Ptk. 355. § /4/ bekezdése úgy rendelkezik, hogy kártérítés címén a károkozó körülmény folytán azt a kárpótlást, vagy költséget kell megtéríteni, amely a károsultat ért vagyoni és nem vagyoni hátrány csökkentéséhez, vagy kiküszöböléséhez szükséges.

Az elsőfokú bíróság a 2. sorszám alatti jegyzőkönyvben a Pp. 3. § /3/ bekezdésében írtaknak megfelelően helytállóan tájékoztatta a felperest arról, hogy neki kell bizonyítania, az alperesi jogsértő magatartással összefüggésben nem vagyoni kára keletkezett. A felperes erre vonatkozóan az elsőfokú eljárás során bizonyítási indítványt nem terjesztett elő, mindössze arra hivatkozott, hogy egészségügyi problémái a cikk hatására felerősödtek, a cikk őt rendkívüli módon felzaklatta, ismeretségi körében is beszédtema volt annyiban, hogy a felperest kifejezetten a cikk miatt hívták fel barátai.

A Legfelsőbb Bíróság már több eseti döntésében rámutatott, hogy a Pp. 163. § /3/ bekezdése alapján a jogsértés jellegéből és körülményeiből a bíróság további bizonyítás nélkül köztudomású tényként valónak fogadhatja el azt a tényt, hogy a személyhez fűződő jog megsértése miatt a sérelmet szenvedett személyt olyan hátrány érte, amely a Ptk. 355. § /4/ bekezdése alapján a nem vagyoni kárpótlás iránti keresetet megalapozza (BH.2002.135., BH.2002.392.). Az ítéltábla a nem vagyoni kárpótlás körén belül értékelte, hogy a perbeli újságcikk az aktív szolgálatot a közelmúltban befejező magas beosztású rendőrrel kapcsolatban adott lehetőséget téves következtetések levonására. Köztudomású tényként értékelte az ítéltábla, hogy a polgárőrség elnöki és a helyi sportkör alelnöki tisztségét betöltő felperest a cikk megjelenése nyilvánvalóan hátrányosan érintette. E körülményeket mérlegelve az ítéltábla a nem vagyoni kárpótlás összegét 500.000 Ft-ban állapította meg.

Mindezekre tekintettel az ítéltábla a megyei bíróság ítéletét a Pp. 253. § /2/ bekezdése alapján részben megváltoztatta.

A felperes mind az első-, mind a másodfokú eljárásban - a kereseti kérelemben előterjesztett és a fellebbezési kérelemben változatlanul fenntartott 1.000.000 Ft-os nem vagyoni kárpótlás valamint a Ptk. (4.§ (1) bekezdés a/-d/ pontja szerinti objektív jogkövetkezmények iránti igényre figyelemmel - 2/3 arányban lett pernyertes.

Ezért az ítéltábla a Pp. 81. § /1/ bekezdés, valamint a Pp. 239. § alapján a felperest 20.000 Ft kereseti illeték, és 20.000 Ft fellebbezési illeték, az alperest 40.000 Ft kereseti illeték, és 40.000 Ft fellebbezési illeték megfizetésére kötelezte (6/1986. (VI.26.) IM. rendelet 13. § /2/ bekezdés). A részleges pernyertességre figyelemmel az alperes a Pp. 81. § /1/ bekezdése alapján köteles a felperesnek járó perköltség megfizetésére. Az ügyvédi munkadíj Áfa-t is magában foglaló összegéről a kifejtett ügyvédi tevékenységet is mérlegelve az ítéltábla a 32/2003. (VIII.22.) IM. rendelet 3. § /1/, - /3/, /5/és /6/ bekezdései alapján határozott.

Győr, 2011. évi március hó 1. napján

Dr. Lezsák József sk.	Dr. Szalay Róbert sk.	Dr. Menyhárdné dr. Sarmon Hedvig sk.
a tanács elnöke	előadó bíró	bíró

A kiadmány hitelül:

Tisztviselő